

2006 йил 31 августдан
чоп этила бошлаган

Ижтимоий-сиёсий газета

ЖАМИЯТ

№ 19 (840)
2023 йил
27 апрель,
Пайшанба

www.bong.uz

@jamiyatgzt@mail.ru

t.me/bonguz1

ФУҚАРОЛАР ҲАҚ-ХУҚУКИ КАФОЛАТЛАНМОҚДА

(Давоми 2-бетда)

ҚОНУНАН ҚАДРЛНАЁТГАН КАСБ

Ватанимиз жуда катта сиёсий ўзгаришлар бўсагасида турибди.
Буни ҳаммамиз сезиб, билиб турибмиз.
Яъни янгиланаётган Ўзбекистон Республикаси
Конституцияси – халқ муҳокамасига қўйилди.

Ушбу Конституциявий қонун ва ушбу Конституциявий қонун таҳриридаги Ўзбекистон Республикаси Конституциясига ўзgartирши ва қўшимчалар киритиш – Ўзбекистон Республикаси Референдуми билан амалга ошириладиган бўлди. Бу муҳим сиёсий сана 30 апрель куни деб белгиланди.

Бу сиёсий жараёнда ҳар бири миз фуқаролик бурчимиизни амал-

га ошириб, жиддий ёндошишимиз ниҳоятда муҳим. Нега деганда, Янги таҳрирдаги Конституциянинг бош мезони – жонажон Ўзбекистонимизнинг тараққиёти ва гуллаб-яшнаши, янада тараққий этиши, халқаро ҳамжамиятда дўстона шерикчилик олиб бориш, тинчлик ва тотувлик асосида ривожланиш ва тараққийлашиш, демократия, эркинлик ва тенглик,

ижтимоий адолат ва бирдамлик ғояларига садоқат каби кўплаб умумисоний ғоялар акс этатгани – Инсон қадри қонунан кафолатланётганинг яққол белгисидир.

Янги таҳрирдаги Конституцияда барча соҳалар каби таълим соҳасига ҳам жиддий эътибор берилгани биз педагогларни хурсанд қилди.

(Давоми 3-бетда)

БЕГОНАЛАР ИЧИДАГИ ЎЗИМИЗНИКИЛАР

Яқинда фашизм устидан қозонилган галабага 78 йил тўлади. Бу галабага бизнинг боболаримиз ҳам муносиб ҳисса ўзиганларини ҳеч ким инкор этмайди. 1941-1945 йилларда Ўзбекистон ҳалқи жанг майдонларида ва фронт ортида улкан жасорат ва матонат кўрсатган. Урушда қатнашган 1,5 миллиондан ортиқ ўзбекистонликларнинг ярим миллиондан ортиги ҳалок бўлди, 133 мингга яқини бедарак ўйқолди, 60 мингдан зиёди ногирон бўлиб қайтди. Сўнгги йиллардаги маълумотлар бурақмалар янада киттароқ бўлганини кўрсатади.

Албатта, урушдан ғалаба билан қайтган аскарларимизга совет йилларида ҳам, мустақиллик даврида ҳам етарлича эътибор қаратилган ва қаратилмоқда. Урушда жасорат кўрсатган ватандошларимиз учун ёдгорликлар ўрнатилган, уларнинг номлари кўчалар, хиёбонлар, мактабларга берилган, улар ҳақида ҳар йили янги-янги фильmlар ишланмоқда.

Бироқ, шу урушга жангчиларимиз сафида фронтга отланиб, кейинчалик немисларга асир тушган, алалоқибат “Туркистан легиони” аталмиш ҳарбий тузилмага қўшилиб, совет қўшинларига қарши жанг килган, кейинчалик шарафсиз ўлим топган ёхуд дунёning турли ҳудудларига тарикдек сочилган ҳамюрларимиз

ҳақида ҳар доим ҳам илиқ гапларни эшитмаймиз.

Хўш, “Туркистан легиони” нима ўзи? Фашистларга тобе, миллатпаст тузilmами ёхуд амалга ошмаган Туркистан орзусини немислар кўмагида рўёбга чиқаришга уринган боболаримизнинг муваффақиятсиз уринишими? Улар сафига ўтган ўзбеклар-чи? Ватан хоиними, вазият курбоними ёхуд миллатнинг асл ўғлонлари?

Сир эмас, Чор Россияси ҳам, Совет ҳукумати ҳам Туркистан ҳалқлари бошига мислсиз кулфатларни солди, Марказий Осиёдаги мавжуд давлатларнинг кулини кўкка совуриб, озодлик учун отланган боболаримизни босмачи атаб, аёвсиз тўпга тут-

ди, ягона давлат қуриш орзусида ёнган жадидларимизни қирғин килди. Миллат дардиде ёниш, фикрлашга қобил зиёлиларимиздан “халқ душмани” ясад, қатағон жодисидан ўтказди.

Большевиклар босқинидан сўнг Туркистан мухторияти, Бухоро ва Хоразм ҳудудидан минглаб маҳаллий аҳоли вакиллари Афғонистон, Хитой, Туркия, Германия сингари мамлакатларга хижрат қилдилар. 30-йиллар бошида Германияга давлат тепасида келган нацистлар аллақачон Совет шарқидаги вазият, жумладан иттифок ҳудудидаги ва ундан ташқаридаги туркистанликлар кайфиятини чуқур ўргана бошлиган эди. XX аср бошидан Чор Россияси ва большевикларнинг, Стalin ҳукуматининг Марказий Осиё ҳалқлariга ўтган жабр-зулмлари нацистларга яхши маълум, қасоскор ва мазлумларнинг кучидан умумий душманга қарши курашга фойдаланиш уларнинг режасидан аллақачон ўрин олганди.

Хўш, Совет ҳукумати бундан хабарсизми? Сон-саноқсиз укубатларга гирифтор қилинган

ўзбеклар, қозоқлар, қирғизлар, туркманлар ва бошқа ҳалқлар вакилларига нисбатан ишончсизлик йўқ эмасди, албатта. Маълумотларга кўра, 1935 йилгача, Ўрта Осиё республикалари вакиллари ҳарбий хизматга деярли олинмаган. Уруш хавфи орта боргач, ҳукумат Армия сафларини тўлдириш учун бу тактикани ўзгартиришга мажбур бўлган. Аммо, барбири туркистанлик жангчиларга “иккинчи даражали” аскарлар сифатида қараш сақланиб қолганди.

Биргина Ўзбекистондан урушга сафарбар қилинган бир ярим миллион аскар орасида “Босмачи”, “жадид”, “халқ душмани”, “жосус”, “хоин” сифатида отиб ташланган минглаб бегуноҳ ватандошларимизнинг ака-укалари, фарзандлари, яқинлари ҳам бўлган. Борингки, улар орасида ўз жигарларининг “хоин” лигига ишонган ва совет ҳукуматига содиқлик онтини ичганлар ҳам бўлган. Аммо, аксарият йигитлар қалбидаги дард, алам, интиком учкунлари ўчмаганди.

(Давоми 7-бетда)

ЯНГИЛАНАЁТГАН КОНСТИТУЦИЯ — ИҚТИСОДИЙ ТАРАКҚИЁТИМИЗ ҚАФОЛАТИ

Мамлакатимизда кейинги йилларда барча соҳалар қатори иқтисодий жасбҳада ҳам изчил испоҳотлар амалга оширилди. Бу саъй-ҳаракатлар натижасида иқтисодиёт эркинлашиб, хусусий мулк өгалари қўпайиб бормоқда.

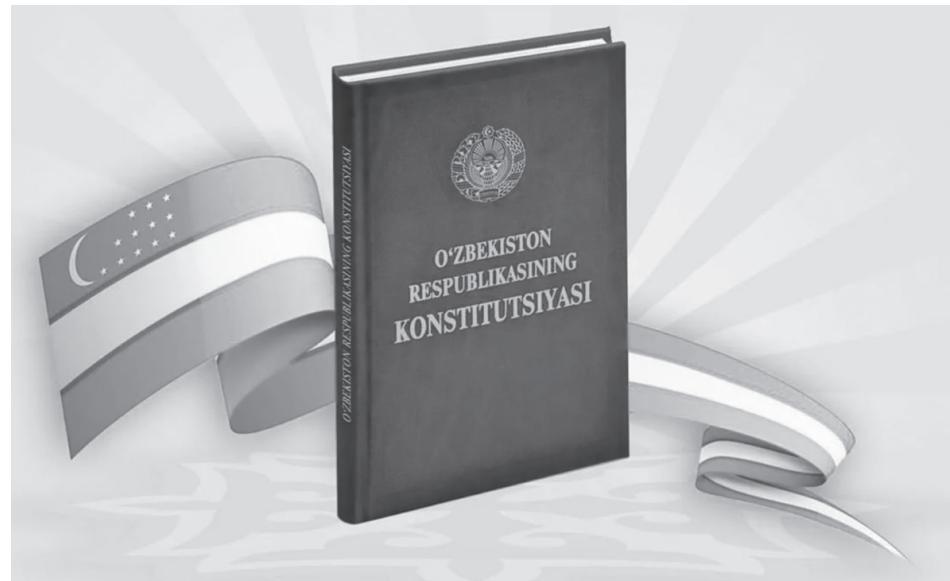
Хусусан, валютанинг эркин айланмаси жорий қилингани, банк тизими ва пул муомаласининг эркинлаштирилгани, солик юки кескин камайтирилиб, хусусий бизнеснинг қонун химоясида бўлишидек ишончли тизим яратилгани бозор иқтисодиётининг ривожига кенг йўл очиб берди.

Ўзбекистон ҳудудида иқтисодий макон бирлиги ҳамда бозор иқтисодиётининг асосий тамойилларидан бири бўлган эркин рақобат асосида товарлар, хизматлар, меҳнат ресурслари ва молиявий маблағларнинг ҳеч қандай тўсиқларсиз ҳаракатниши янгиланаётган Конституцияда кафолатлаб қўйилаётгани шубҳасиз, мамлакат иқтисодий салоҳияти ва сармоявий жозибадорлигини янада оширади.

Зеро, эркин бозор иқтисодиётida давлатнинг иқтисодиётдаги ишти-

роқи, конституциявий вазифа ва функциялари аниқ белгилаб қўйилиши мухим аҳамиятга эга. Мазкур кафолат турли даражадаги мансабдорлар томонидан товарлар, меҳнат ресурслари, капиталнинг эркин ҳаракатланишини чекловчи, иқтисодиётни тартибга солувчи таркибий қисмлар — нарх, талаб, таклиф ва рақобатга таъсир қиладиган қарорлар қабул қилинишининг олдини олади.

Мамлакатда иқтисодий макон бирлиги ҳудудлараро ижтимоий-иктисодий муносабатлар ва ўзаро интеграцияни фаоллаштириб, барча иқтисодий ресурслардан иқтисодий қонунларга мувофиқ оптималь фойдаланишини таъминлайди. Энг мухими, тадбиркор олган фойдасини эркин тасарруф этиш, сармоясини истаган ҳудудда янги бозорларни ўзлаштириш, истиқбол-

ли лойиҳаларга йўналтириш имкониятига эга бўлади.

Умуман олганда, янгиланаётган Конституцияда ўз аксини топаётган нормалар шу вақтгача тадбиркорларни қийнаб келаётган талай муаммолар ҳал қилинишига, яратилаётган янги имкониятлар орқали мамлакатимизда тадбиркорликни янги босқичга олиб

чиқилишига хизмат қиласи. Аҳоли кенг қатламларининг тадбиркорликка бўлган интилишларини рагбатлантиради, ишбилармонликка оид foя ва ташабbusларнинг мамлакат бўйлаб кенг ёилишига туртки бўлади.

Ботир МАРДАЕВ,
Олий Мажлис Қонунчилик
палатаси депутати

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI
REFERENDUMI
2023

ФУҚАРОЛAR ҲАҚ-ХУҚУКИ ҚАФОЛАТЛАНМОҚДА

Мамлакатимизда 30 апрель куни бўлиб ўтадиган умумхалқ Референдумида соглиқни сақлаши соҳаси ходимлари ҳам фаол иштирок этишига аҳд қилишган. Буни соҳа ходимларининг кайфияти кўтаринки руҳда эканлигидан яққол ҳис этиши мумкин.

бўлдимки, мамлакатимизда ҳеч қачон бугунгидек тиббиётга эътибор қаратилмаган эди. Айниқса тиббиёт ҳамшираларининг иш фаолияти тубдан яхшиланди. Патронаж ҳамширалар, амалиётчи ҳамшираларнинг иши жонлантирилди.

Хатто мустақил ҳамширалик фаолияти ҳам йўлга кўйиляпти. Давлат тиббиёт суғуртаси тажриба тарикасида Боёвут туманида жорий этилди. Энди-

ликда скрининг хизматлари, юқори технологик операциялар чет элларда эмас, ўзимизда амалга оширилаётir. Давлат хисобидан яратиб бериладе тундай шарт-шароитлар одамларни рози қилиш йўлидаги мухим қадамлардан биридир.

Шундай экан, азизлар, 30 апрель куни бўлиб ўтадиган умумхалқ Референдумида барчамиз фаол иштирок этайлик ва юртимиз, Ватанимиз тараққиёти, келажаги учун овоз берайлик.

Каромат КАРИМОВА
Боёвут тумани Тиббиёт бирлашмаси
Бош ҳамшираси.

Президентимиз ташаббуси билан соғлиқни сақлаш соҳасига жудда катта эътибор қаратиляпти. Имкон кадар фуқароларга сифатли ва мамлакали тиббиёт хизмат кўрсатиш йўлга кўйиляпти.

Ҳозирда беморларга кафолатланган пакет доирасида сифатли тиббиёт хизмат кўрсатиш билан биргаликда уларнинг соглом турмуш тарзини қарор топтириш, жисмоний фаолликка қатъий риоя қилишларини таъминлаш мухим аҳамият касб этмоқда. Айнан ушбу талаблар Конституциямизнинг 48-моддасида белгилаб қўйилган. 30 йиллик меҳнат фаолиятим давомида шу нарсага амин

ҚОНУНАН ҚАДРЛАНАЁТГАН КАСБ

(Боши 1-саҳифада)

Айниқса, 52-моддада биз ўқитувчиларнинг фаолиятимиз қонунан кафолатланаётгани жуда кувонтириди. Бу модда қўйидагича: «Ўзбекистон Республикасида ўқитувчининг меҳнати жамият ва давлатни ривожлантириш, соғлом, баркамол авлодни шакллантириш ҳамда тарбиялаш, халқнинг маънавий ва маданий салоҳиятини сақлаш ҳамда бойитишнинг асоси сифатида эътироф этилади.

Давлат ўқитувчиларнинг шаъни ва қадр-қимматини химоя қилиш, уларнинг ижтимоий ва моддий фаровонлиги, қасбий жиҳатдан ўсиши тўғрисида ғамхўрлик қиласди.»

Қаранг, накадар аниқ қилиб белгилаб қўйилганини. Бундан кўриниб турибдики, барча соҳалар қатори миллат эртасининг тарбиячи-си бўлмиш ўқитувчиларнинг хуқуқлари янада кафолатланаётгани – бу соҳанинг янада ривожига хисса қўшиб, мавқеини ошириди деган умиддамиз.

Янгиланаётган Конституциямизда ёшлар масалаларига ҳам жиддий эътибор берилмоқда. Уларнинг билими олиши, истеъоддларини ровожлантириш, ўз интеллектуал салоҳиятларини янада мустаҳкамлаш каби кўплаб

масалалар Конституциянинг моддаларида белгилаб қўйилиши – ёшларимизнинг эртаниги кунга бўлган умид ва ишончларини янада оширади. Бу имкониятлардан фойдаланаётган ёшлар – ўз салоҳиятларини юзага чиқариб, юртимиз тараққиёти йўлида хисса қўшиб, мамлакатимиз довругини дунёга танитишади, дея улардан умидимиз катта. Бунинг учун биз педагогларнинг ҳам олдимида жуда катта маъсулият бор. Бу йўлда ўз билим ва тажрибалиримизни аямаймиз...

Давлатимиз раҳбари – таълим ва ўқитувчилар нуфузи ҳақида бот-бот тақорлайти. Бу бизга янада ишонч бериб, гайратимизни оширмоқда. Дарҳақиқат, юртимизда таълим соҳасига бўлган эътибор кундан-кунга яхшиланмоқда. Бу саъ-й-ҳаракатларнинг барчаси – юртнинг эртаниги куни тақдирни ҳисобланади. Яққол мисол билан айтишим мумкинки, яқинда мактабимизга пул ажратилиб, қайта таъмирланяпти. Келгуси йилда ўқувчиларга янада қулайлик яратиш учун – янги бино қурилишига тамал тоши қўйишни ният қилиб турибмиз. Бу каби эътибор – биз ўқитувчилар жамоасини янада сермаҳсул меҳнат қилишимизга ва ўқувчиларнинг ҳам чуқурроқ билим олишларига хисса қўшади.

Қайсики давлат таълимга эътибор бериб, ўқитувчини қадрлар экан – шу миллатнинг мислсиз тараққиётга эришганига гувоҳ бўлиб турибмиз. Буни бугунги шиддатли замонимизда барчамиз ўз кўзимиз билан кўриб турибмиз. Қайсики миллат, болалари таълимига, тарбиясига жиддий эътибор бериб, уларнинг истеъоддларини юзага чиқаришига таянч бўлар экан, эртаниги куннинг асосий кучи бўлган ёшлар албатта ўз сўзларини айтиб, билдирилган ишончни оқлашларига ишонаман. Демак, айтишимиз мумкинки, жонажон ватанимизда ўқитувчи қадрланиб, ўқувчилар таълим-тарбиясига давлат миқёсида эътибор бериляпти экан – ишоманки, муштарак орзуларимиз амалга ошажак.

Хозирги ўзгаришларга барчамиз бир ёқадан бош чиқариб жиддий ёндошмоғимиз керак. Нега деганда, ҳар бир йўналишда жуда катта ўзгаришлар нафаси уфуриб турибди. Бу сиёсий жараён, нафақат бугунимизнинг, балки, келажак авлодларимиз, фарзандларимизнинг ҳам баҳти ҳаёти учун пойдевордир. Буни барпо этиш, барчамизга боғлиқ. Менга, Сизга ва Барчамизга.

Абдуҳамид ТУЛЯГАНОВ
Тошкент шаҳар Шайхонтоҳур тумани
314-мактаб директори в.в.б

БАЧКАНАЛАШАЁТГАН “МИЛЛАР”

Журналист деганда кўз олдимида кенг фикрлайдиган, муаммони ҳалқа тушунарли ва ўзининг жиҳдий қараши орқали етказиб берадиган инсон гавдаланади.

Бироқ бугун ҳар ким омма эътиборини тортиш учун ҳар қандай воситадан ҳар қандай усулдан фойдаланиб, ўз аудиториясини шакллантириб оляпти. Балки бу давр талабидир, лекин бу дегани ҳамма кўнглига сиққан ишни қилиши керак дегани эмас.

“Millar” каналидаги “Millar” кўрсатувини ҳамма билса керак. Муаммони ўзининг ғалати талқинда (бачкан) қиликлари билан омма эътиборига олиб чиқаяётгани билан одамларнинг оғзига тушиб улгурди. Гоҳ қарасангиз касал бўлиб, реанимацияда ётган одам ролига кириб воқеани олиб чиқади, бир қарасангиз кутининг ичидан чиқиб келиб, одамларни қўрқтади. Тўғри, бу одамларнинг эътиборини тортиш учун янгича йўналиш, янгича усул дерсиз. Аммо журналистнинг бу килгани қанчалик тўғри? Журна-

лист этикетига қанчалик тўғри келади?

Яқинда биттаси реп айтиб тадбиркорнинг муаммосини ёритган бўлди. Ўта бачкан ва кулгили. Реп айтишнинг ҳам ўз қонун-қоидаси бор. Унинг қилган «қилиғи»ни на Реп деб бўлади на бир журналистнинг муаммони оммага олиб чиқиши. Ушбу журналистнинг янгича «усули» эса бутун жамоатчиликни эътиrozларига сабаб бўлди. Тўғрида, унинг қилган бу иши муаммони оммага тақдим этишдан кўра кўпроқ ёши катта, кўпни кўрган улуғ журналист устозларнинг устидан кулишга ўҳшади. Кўрган одам борки ҳайратдан ёқа тутиб, «бу соғлом одамнинг иши эмас» дейишига сабаб бўлди.

– ОАВ фаолиятини эркинлаштириш мақсадида бошланган саъ-й-ҳаракатлар ахборот тарқатувчи янги-

дан-янги ресурсларнинг очилишига туртки берди, – дейди журналист Хайриддинмурод Абулфайзов.

– Табиийки, танлов кўпайган жойда рақобат ҳам кучайди. Яқиндаги ҳолат: тележурналистнинг Реп услубида кўриниш бергани кўплаб муҳокамаларга сабаб бўлди. Профессионал мутахассис нуқтаи назари билан каралса, бу касб этикаси ва меъёrlariга мутлақо тўғри келмайди. Телемуҳбирнинг бир қарашда ноодатий туюлган хатти-ҳаракати аҳолининг зиёли бўлмаган қатламида ҳам искеҳзо уйғотди. Шусиз ҳам обрўси баланд бўлмаган журналистларнинг ҳалқ шуурида яна бир образи — масҳарабоз қиёфаси шаклланди. Бу жуда хунук ҳолат. Бу эса тажрибали ва мактаб кўрган кадрларга кучли эҳтиёж мавжудлигини кўрсатди. Янги ташкил этилган айрим телеканалларда шундай кўрсатув ва чиқишиларнинг пайдо бўлаётгани ҳам маҳоратсизлик, аудиторияни енгил-елпи усулда жалб қилишга бир

уриниш. Шунинг учун мухбирнинг ўзинигина айблаш нотўғри. У олдига қўйилган талабга кўра ҳаракатланди ва... кулгига қолди. Бунинг учун шундай позицияни танлашга мажбур қилган вазият, телеканал маъмурити бунга жавобгар деб ўйлайман.

Ҳа, чиндан ҳам тележурналистнинг аудитория йигиш учун қилган бу иши журналистик касб этикасига, журналист одоб-ахлоқига мутлақо тўғри келмайди. Аудитория йигиш учун қилинаётган шу каби ишлар одамларда журналистларнинг билим даражаси паст деган тушунчага бориб қолишига сабаб бўляпти. Шу ўринда канал ва кўрсатув мутасаддиларига ўзлари олиб чиқаётган муаммоларига озгина эътибор беришса, аудитория йигиш учун ўзларини ҳар куйга солишмаса яхши бўларди, назаримизда.

Мансурбек ЖАББОРОВ,
ЎзЖОКУ талабаси

“ҲАМИША СЕН ХИЗМАТ ЭТГИЛ ҲАЛҚ УЧУН”

Ўзҳаётини, истиқболини мамлакат тақдиди билан боғлаган ҳар бир инсон иқбон ва юксак толе эгаси бўлиши аниқ. Бу эса ўрт қисматига дахлдорлик туйгуси ҳамда фуқаролик бурчини ҳис этиши билан чамбарчас боғлиқдир. Табиийки, ватан туйгуси, оила қайгуси билан яшамаган инсонда ватантарварлик, миллаттарварлик ҳам бўлмайди. Демак, кундалик турмуши мизда давлатнинг ижтиомий-сиёсий ҳаёти билан боғлиқ жараёнларга бефарқ бўлмаслик, аксинча фаол бўлиши давр талаби, бу қолаверса, ҳалқ онгу тафаккуридаги кескин бурилиши ва юксалиши ифодасидир. Буни ҳалқимизнинг Референдумга бўлган юксак эътибори ва муносабати мисолида ҳам кўриши мумкин.

Биз Қорақалпогистон диёрига йўл олган профессор Абдухалил Маврулов бошлигидаги 33 та зиёлilarдан таркиб топган тарғиботчилар гурӯхи ҳам худди шу руҳ ва мазмунни ҳис этдик.

Самолёт тун ярмида Нукус ҳалқаро аэропортига кўнгач, биз қорақалпогистонлик элдошларимиз билан учрашишга ошиқдик. Қорақалпогистон Республикаси Маънавият ва маърифат маркази бўлим мининг раҳбари, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган ёшлар мураббийи Татлимурод оға Атамуратов бошлиқ бир гурӯх қадрдонларимиз бизни очик чехра билан қаршилашди. Эртасига туманларга бириклирлган маҳсус жадвал асосида ўз ишимизни бошладик. Психология фанлари

Ходимлар бўлими бошлиғи Саида Таджибаева жорий йилнинг 30 марта куни Президентимизнинг корхонага қайта ташриф буюргани, ишлаб чиқариш жараёни ва кўрсаткичлар билан танишгани ҳозирда 300 та хотин-қиз иш билан таъминланганини, яқинда кўшимча янги ишлаб чиқариш қувватлари, техник дастгоҳлар ишга туширилса, 1000 та ходим иш билан банд бўлиши ҳақида тўлкинланиб сўзлади. "Биз учун яратилган шароитлар, бежирим иш либослари, текин тушлик тарқатилишидан мамнунмиз"-дейди Гулнора исмли тикувчилардан бири. Мухими, бу ерда ўқув машғулотлари ҳам мунтазам равишда тизимли йўлга кўйилгани эътиборга молик. Андижондан келган иш усталари

Ҳалқарвар адаб Бердақ бир пайтлари
"Менинг мусоифир ҳалқимга, Яйраб-яшнар замон керак, — деб ёзганди. Бугунги кунда унинг орзулари ушалганини қорақалпоқ қардошларимиз теран ҳис этаётганларидан мамнунмиз.

номзоди, доцент Феруза Ақромова, фалсафа фанлари доктори Мунира Қаххорова, Республика Маънавият ва маърифат маркази "Маърифат" тарғиботчилар жамияти бўлим бошлиғи Наимжон Ниёзов, таникли санъаткорлардан Алишер Рўзметов, Рустамжон Мирминов ва камина Кегейли туманига бириклирлдик. Биргина Кегейли мисолида ҳам Қорақалпогистондаги ўзгариш ва янгиликларни англаш мумкин.

Даставвал, Кегейлидаги "АК-ТУБА" тўқимачилик корхонаси га бордик. Ўтган йили 5 декабрда Президентимизнинг ташрифи куни уларнинг ташабbusи билан ташкил этилган ушбу текстил корхонаси буғунги кунда илғор кўрсаткичларга эга бўлаётганинг шоҳиди бўлдик. Андижон текстил билан ҳамкорликда фаолият олиб бораётган ушбу комбинатда ишлаётганларнинг кўнгли тўқ ва руҳияти баланд.

бичув-тикув техникасини уларга ўргатгани ҳамда ўзларидан ҳам шу йўналиш бўйича мутахассислар этишиб чиқаётганини эътироф этишди. Ҳозирда кунига 5000 та трикотаж маҳсулотлари тайёрланнишини, ҳатто экспортга чиқазишини ҳам бошлашаётганини эшитиб мамнун бўлдик.

Биз қайси маҳалла, таълим мусасаси ёки маданият марказларида бўлмайлик, аҳолининг Президент ташриfidаги эътиборга молик мулоҳазалари ҳақида сўз очилади. Ҳозирги кунда "Фарезизлик" МФДда жойлашган Ёшлар технопаркида 1200 нафардан ортиқ ёшлар 9 турдаги ўқув курсларида таҳсил олаётгани, давлатимиз раҳбарининг "Олтин соҳил" маҳалласида юзу кўзларидан нур ёғилиб турган отахонлар ва онахонлар билан курган дилкаш сухбатлари борасида айрича завқ билан сўзлашади. Янги Ўзбекистон

етакчисининг мамлакатнинг яшариш, яшнаш стартини Мўйнокдан бошлаб берганини, буюк қомусий аллома Абу Райхон Беруний таваллудининг 1050, келгуси йили атоқли маърифатпарвар шоир Ажиниёз Қўсибоя ўғли таваллудининг 200 йиллигини кенг нишонланишини эътироф этишди.

Ҳалқарвар адаб Бердақ бир пайтлари "Менинг мусоифир ҳалқимга, Яйраб-яшнар замон керак", — деб ёзганди. Бугунги кунда унинг орзулари ушалганини қорақалпоқ қардошларимиз теран ҳис этаётганларидан мамнунмиз. Зероки, Бердимурод Қарғабой ўғли Бердақнинг ўзи бунга жавобан инсон шижаоти, ҳаёт ва тараққиёт мөхиятини ўтли сатрларда ёзib кетганди.

*Йигит бўлсанг арслон каби
тугилган,
Ҳамиша сен хизмат этгил
ҳалқучун,
Йигит бўлсанг арслон каби
тугилган,
Ўзим демай, гамхўрлик қил
ҳалқучун.*

Дўстлик, қардошлик риштасини бузуб, фиску фасод билан иш кўрувчиладан огоҳ қилиш даъвати борунда. Иттифоқликка нифок солувчиilar ризқ-рўз, баракани учирib, эзгулик илдизига болта урувчilar эканини уқтироқчи бўлади адаб, гўё.

*Йигит кирмас фосиқларнинг
сўзига,
Асло тушимас манманликнинг
изига,
Ғайрат бериб ўлганича ўзига,
Хизмат этар мудом қондоши
ҳалқучун...*

Ҳалқчил адаб умумбашарий ғоялардан сўз очади, тинчлик, дўстлик туйғуларини қадрлайди. Буни эса кўнгил эҳтиёжи, жону тан ва қалб озиги деб билади.

*Дўстлик билан ҳар бир ишида
шай турсанг,
Жон аямай эл-юрт учун
иши қилсанг,
Қайгуланмай, улуғ ишига
қўлурсанг,
Шунда менинг кўнглим ўсар
ҳалқучун.*

Ўзи орзу қилган замонни кўришини тақдир унга насиб этмаган бўлсада, унинг авлодларига, издошларига кўриш ва хузурланиш бахти насиб этишига ишонч бўлганини сезиш қийин эмас. Унинг қўлидаги қалами дилидаги аламига элчи бўлгани ҳақ.

Шоир эдим, кўзим кўрганин ёздим,
Кўнглимнинг билганин, сизганин ёздим,
Замон жафосидан саргайдим, оздим,
Келурму деб яхши кунлар

ҳалқучун.

Ҳалқарвар адабнинг шеърияти, дунёқарashi билан танишган инсон ҳалқчиллик тушунчасининг мөхиятини ҳис этиш асносида "Ҳалқ конституцияси ҳалқчил давлат сари" шиорининг мазмун-мөхиятини ҳам теран идрок этади.

Адаб номидаги Қорақалпоқ давлат университетида таҳсил олаётган талабалардан тортиб Ибройим Юспов номидаги Ижод мактабининг ижодкор ўқувчиларигача барчаси адаб ижодиётининг давомчилари эканига шубҳа йўқ.

Иқтидорли ижодкорлар — Қорақалпогистон ҳалқ шоири Рустам Мусурмон, профессор, шоира Сайёра Тўйчиева, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган маданият ҳодими, шоир Бобур Бобомуродлар билан Руслан Ташимов директорлик қилаётган ижод мактабида бўлганимизда худди шу фикрга амин бўлдик. Назму насрда ижод килаётган ижодкор ўқувчиларнинг шеъриятга, адабёт ва санъатга бўлган меҳрини уларнинг ижод намуналари билан танишиш асносида яна бир карра ҳис этдик. Ижод мактаби директори Руслан Ташимов ижодкор ўқувчиларнинг шеърларидан тузилган "Аёзий боғидан гулдаста" деб номланган китобни тақдим этаркан бошимиз кўкка етди, умидли ёшларимизнинг истиқболига ишонч ҳосил қилдик.

Беруний, Элликқалья ва Хўжайли туманларида бўлганимизда ҳам ана шундай кўтаринки руҳ ва янгиланишларни, ўрт истиқболи учун фидойи ва яқдилликни ҳис этдик. Таникли санъаткорлар Алишер Рўзметов ва Рустам Мирминовларнинг дилгир тароналари қорақалпоқ қардошларимизнинг кайфиятларини кўтаринки, руҳиятини тетик қилгани ҳақ.

Биз республикамиз пойтахтига сафарларимиз зафарларимизга айланганига ишонч ҳосил қилган холда қайтиб келдик.

Рахимбой ЖУМАНИЁЗОВ
**Ўзбекистон Ёзувчilar
уюшмаси ва "Маърифат"
тарғиботчилар жамияти аъзоси,
профессор, "ТИҶХММ"**
**Миллий тадқиқот университети
Матбуот хизмати раҳбари**

АВЛОДНИНГ ТАҚДИРИ КЕЛИНЛАРНИНГ ҚЎЛИДА

Жамиятда ҳар қандай маҳсулот талаб ва эҳтиёжга кўра яратилади, шакллантирилади. Ота-оналар ўғилларини ҳаётга тайёрлашига кўп ҳам эътибор қилишмайди. Ўгил болани кўча тарбия қиласди, деб қўйишади. Аслида, бу масалага эътибор қаратиш керак.

Мен кизлар, бўлажак келинлар ҳақида ёзмокчиман. Жамиятимизнинг уларга муносабати, талаби қандай?

Аксарият ҳолларда уларга уй юмушларини маҳорат билан бажара оладиган, хожасига содик хизмат қиласидиган, итоаткор бўлажак хизматкор сифатида қарамиз. Шунда совчиликка, "куллик"га сўраб борилганда ҳам кўп ҳолларда унинг хизматкорлик кўникмаларига қандалик эгалиги ҳақида сўралади.

Овқат пиширишни биладими, пазандалик курсига боргани, укол қила олиши, супур-сидирни, пишир-куйдурни билиши ва ташки кўриниши каби масалалар қизиқтиради "харидор"ларни. Энди ҳижоб ўраш масаласи ҳам қўшилган.

Мен шу жамият аъзоси сифатида қиз бола юқоридаги сифатида ва малякаларга эга бўлиши, улардан хабардор бўлиши керак деб, биламан, аммо бу борадаги қараашлар замонавийлашиши зарур.

Бўлажак келинларнинг руйиҳати, интеллектуал салоҳияти, максадлари, илмга муносабати, дунёқараши, ўзини-ўзи бойитиб бориш кўникмаси, китобларга муносабати, мусиқа ва бошқа санъат турларига, соғлом турмуш тарзи ҳақидаги билим ва кўникмаларига эътибор қилиш лозим.

Зеро, бўлажак келинлар оддий хизматкорлар эмас, авлодларни давом эттирувчидир. Шу маънода уларга итоатли хизматкор сифатида муносабатда бўлсангиз, улар ҳам кул, хизматкор авлодни тарбиялаб беради.

Агар авлодингизни интеллектуал, маънавий ва иқтидодий жиҳат-

дан яна бир неча поғона юқори даражага кўтарилишини истаётган бўлсангиз, оладиган келинларнинг одоб-ахлоқи билан биргаликда интеллектуал қобилияти, маълумоти, дунёқараши билан ҳам қизиқиб кўриш керак бўлади.

Таълим олиш иштиёқи бўлмаса, қизиқтириш, агар таълим олаётган бўлса, кўллаб-кувватлаб туриш, таълим олиш истаги бўлса, шароит яратиб бериш зарур. Зеро, унинг олган таълими оиласиз, авлодларнинг интеллектуал, ижтимоий-иқтисодий ривожланишига, юксалишига, фаровон яшашига пой-девор бўлади.

“ИЛМДАН ЎЗГА НАЖОТ ЙЎК”

Қадриятларимиз ҳам кийиниши миз каби замонавийлашиб бормоқда. Нариги дунёга олиб кетии учун бойлик тўплаши билан овворамиз. Ким кўп йиғиши бўйича мусобақа. Ҳашаматли уйларимиз аросат кўпригидан ҳам қўриниб туриши керак. Оналаримиз ҳам жуда ажойиб. Ўғли саводсиз бўлса ҳам, мардикор бўлса ҳам пул топса бўлди.

Ким оч қоляпти ҳозир?! Бир бурда нонга қорин тўяди-ку. Пул қанча кўп бўлса шунча ҳаловатдан айриласиз. Фарзандингиз тарбиясига салбий таъсири бор. Хорижда кўп пул топади, деб ўйлайсиз. 10 соат ўтирамай станок билан баравар ишласа, шу ерда ҳам бойиб кетиши мумкин. Бу ҳам майли, қишлоқда янги урф пайдо бўлибди. Бирор қизга Греенкардда ютуқ чиқса, ошкора ҳамма йигит шунга уйланишга тайёр, ҳатто хотини борлар ҳам. Америкага кетиб олса бўлди.

Кейин у ёғини ўзи билади. Пул деса ордан кечадиганлар кўпайиб бормоқда. Қизик, инсоннинг

мартабасини мол-давлат белгиламай қўйганига анча бўлди. Келинг, ўша молпараст 4 та уй, 4 та машина орттириди дейлик. Кейин нима бўлади?! Бу мол дунёни йигиш мاشаққатини ўзингиз биласиз, фарзандингиз эмас. Отанини болага буюрмайди, дейишади. Тўғри, четда ишлаб, фарзандларини яхши ўқитишига ҳаракат қилаётганлар ҳам йўқ эмас.

Бизда боласига тўй, уй, машинасигача қилиб бераётган оилапарварлар жуда қўпчиликни ташкил қиласди. Фарзандларнинг ҳамма шароитни қилиб беринг. Қийналиб қолмасин яна. Лекин

қачонгача. Умрининг охиригача ҳаёт синовларидан ўзингиз олиб ўтасизми?! Тўғри, моддий жиҳатдан бойиб боряпсиз. Лекин бу етарли эмас. Маънавий қашшоқлик нималарга олиб келишини тасаввур қила оласизми?! Тўплаган бор мол дунёнгиз ўзингизга душман, фарзандингизга сизни ҳалок қилувчи қуролга айланса-чи?! Маърифатли, маданиятли бўлишга ҳаракат қилинг. Фарзандларга илм ёки хунар ўрганишга кўмаклашинг. Оғир меҳнатдан ҳеч кимнинг косаси оқармайди. Дунёning биз бориб энг оғир ишларини қилаётган илғор давлатлари илм орқали, ақлий меҳнат орқали шу даражаларга эришган. Имом ал Бухорий айтади: “Дунёда илмдан ўзга најот йўқ ва бўлмагай”.

Фофири ҲАМРОЕВ

ЭРКИНЛИК – ОЛИЙ ҚАДРИЯТ

Сўнгги йилларда мамлакатимизда иқтисодиёт, инсон ҳуқуқлари, адолат, сўз ва эътиқод эркинлиги, ижтимоий ҳимоя, чет давлатлар билан фаол ташки сиёсат ва бошқа соҳаларда қатор изчил ислоҳотлар амалга оширилиб келинмоқда.

Бу жараёнларнинг тизимли ва ортга қайтмаслиги, жамиятдаги бу гунги реал воқеликка ва шиддатли тус олаётган ислоҳотлар мантиғига мослаштириш учун ҳам уларни бош Қомусимизда мустаҳкамлаб қўйиш ҳаётйи заруратга айланиб бормоқда.

Янгиланаётган Конституциямизнинг муаллифи ва манбаи бевосита ҳалқимиз десак ҳеч қандай муболага бўлмайди. Боиси, Конституциявий қонун лойиҳаси умумхалқ муҳокамасидан ўтказилганлиги, уни такомиллаштириш учун аҳолидан

220 мингдан ортиқ тақлифлар келиб тушганлиги ва уларнинг ҳар тўрттасидан биттаси лойиҳадан жой олганлиги билан аҳамиятлидир.

Муҳокамалар жараёнда турли соҳа мутахассислари, жумладан, олимлар, ўқитувчилар, тибиёт ходимлари, ҳуқуқшунослар, тадбиркорлар, фуқаролик жамияти институти вакиллари, чет элдаги юртдошларимиз фаол иштирок этишиб, ўз фикр-мулоҳазалари ва тақлифларини билдиришганлиги уларнинг юртимиз тақдирига, эр-

танги келажакка бефарқ эмасликларини англатади.

Бугунги кунда тайёрланган Конституциявий қонун лойиҳаси билан Асосий Қомусимиздинг моддалари 128 тадан 155 та моддага, унинг нормалари эса 275 тадан 434 тага кўпайиб, 65 фоизга янгиланаётганлиги, илгариги “давлат-жамият-инсон” тамойилининг “инсон-жамият-давлат” деб ўзгарилаётганлиги бежиз эмас. Яъни ислоҳотлар марказида инсон турганлиги, унинг ҳаёти, ҳуқуқ ва эркинликлари, шаъни, қадр-қимматига эса олий қадрият сифатида қаралаётганлигидан да-лолат.

Янги лойиҳада “Ўзбекистон – бошқарувнинг республика шаклига эга бўлган суврен, демократик, ҳуқукий, ижтимоий ва дунёвий давлат” деган норманинг киритилаётганлиги замирида инсон ҳуқуқ ва эркинликлари қонунларнинг давлат органлари, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари, уларнинг мансабдор шахслари фаолиятининг мазмуни ва моҳияти этиб белгилан-

ганлиги, уларни ҳимоя қилиш давлатнинг олий мажбурияти эканлиги, жамиятдаги барча катлам вакилларининг тенг ҳуқуқлилиги, қонун устуворлиги, диний эътиқод ва сўз эркинлиги, таълим олиш ва эркин касб танлаш каби соҳаларда кўриш мумкин.

Бундан ташкири, давлат органлари томонидан инсонга нисбатан кўлланиладиган ҳуқукий таъсир чоралари мутаносиблик принципига асосланиши ва қонунларда назарда тутилган мақсадларга эришиш учун етарли бўлиши кераклиги, инсон билан давлат органларининг ўзаро муносабатларида юзага келадиган қонунчиликдаги барча зиддиятлар ва ноаниклар инсон фойдасига талқин этилиши, мамлакатимизда ўлим жазосини тақиқланиши, шахс суднинг қарорисиз қирқ саккиз соатдан ортиқ муддат ушлаб турилиши

мумкин эмаслиги, шахснинг судланганлиги ва бундан келиб чиқадиган ҳуқукий оқибатлар унинг қариндошлари ҳуқуқларини чеклаш учун асос бўлмаслиги каби янги нормаларнинг киритилаётганлигининг ўзи юртимизда инсон, унинг ҳаёти, ҳуқуқ ва эркинликлари, шаъни ва қадр-қиммати олий қадрият сифатида эътироф этилаётганлигининг яққол далилидир.

Хулоса ўрнида шуни айтиш керакки, янгиланаётган Конституциямиз мамлакатимизнинг узок муддатли тараққиёти, ҳалқимизнинг эртанги фаровон ҳаёти учун мустаҳкам ҳуқукий асос ҳамда ишончили кафолат бўлиб хизмат қиласди.

Умидбек ҮМУРЗАКОВ
Ўзбекистон Республикаси
Олий суди катта консультанти

Уибу саҳифа Олий Мажлис ҳузуридан Нодавлат нотижорат ташкилотлари ва фуқаролик жамиятининг бошқа институтларини кўллаб-кувватлаш экамоат фондининг “Ёшлигинг маънавий-руҳий ва интеллектуал салоҳиятини ошириш” мавзусидаги давлат гранти асосида тайёрланди.

КЕЛАЖАКНИ БЕГОНАЛАР ЭМАС, ЎЗИМИЗ ЯРАТАМИЗ

Мактабда адабиёт, тарих, географияни яхши ўқирдим. Чунки ўқитувчиларимиз мавзуни тушиуниши учун жон-жасади билан ҳаракат қилишар, қизиқарли ўтишарди дарсларни. Ўшанда “Устоз бўлсаммикин, кўп нарсани билишиади, ҳамма ҳавас қиласди уларга”, деб ўйлардим.

Лекин юқори синфга ўтгач, муаллимларимиздан бирини ўғил бола синфдошларимиз бирлашиб дўп-послашганини эшитиб қалқиб кетгандим. Кейин билсам бу одатий ҳол, катта синф ўқувчилари ўқитувчиларни у қадар хурмат қилишмас, аксар ота-оналар эса уларни менсишмас ҳам экан. Буни эшитиб ўшанда менда ғалати кайфият пайдо бўлгани, “Ҳеч қачон ўқитувчи бўлмайман” деганим эсимда. Бироз вакт ўтиб, муаллимларимиздан бири тирикчилик сабаб мактабдан кетди. Кейин бошқаси, сўнг яна бошқа бири. Улар олий маълумотли бўлсада, тайнинли маош олмагани сабаб яхшироқ пул топиш учун мардикорлик ёки туманлараро таксичилик қилишарди. Гоҳо уларни эски, тўзғин кийимда қайгадир кетаётган ё йўловчи чакираётган ҳолда кўрардим. Салом бермоқчи бўлиб яқинлашсам, мендан кўзларини олиб қочаётганларини сезиб, тўхтаб қолардим. Назаримда, ўша вактдаги ахволлари учун собиқ ўқувчисидан уялишарди. Мен ҳам уларни шу кўйга солган жамиятимиздан, тузумиздан, одамларимиздан, ўзимдан уялардим. Қани қўлимдан келсаю, уларни яна мактабга қайтарсам, яна қизиқ-қизиқ дарсларини эшитсам, дердим. Лекин қўлимдан ҳеч нарса келмасди. Конституцияга киритилиши кутилаётган ўзгаришларни ўқирканман, ўқитувчilar билан боғлиқ модда (52-модда – Ўзбекистон Республикасида ўқитувчининг меҳнати жамият ва давлатни риво-

жлантириш, соғлом, баркамол авлодни шакллантириш ҳамда тарбиялаш, ҳалқнинг маънавий ва маданий салоҳиятини саклаш ҳамда бойитишнинг асоси сифатида эътироф этилади. Давлат ўқитувчilarнинг шаъни ва қадр-кимматини химоя қилиш, уларнинг ижтимоий ва моддий фаровонлиги, касбий жиҳатдан ўсиши тўғрисида ғамхўрлик қиласди)ни кўриб, бирданига шу ҳолатлар эсимга келди.

Ўшандаги имконсизлигимга илож топилаётганига қувондим. Шу сабаб Бош Қомусимизга киритилаётган барча моддаларни яхшироқ ўргана бошладим. Шунинг баробарида хотираларим ҳам катма-қат кўтарилиб келаверди. Мисол учун, аёлларга қилинадиган зўравонликларга кўриладиган жазолар ҳақидаги моддаларни ўқиб ичим ёришиди. Болалигимда қишлоғимиздаги, кўшни маҳаллалардаги аёллар ўзига ўт кўйиб юборгани ёки ўзини осиб ўлдиргани ҳақида кўп эшитардим. Нега унда қилишган деган саволимга, “Чидолмаганда” дерди онам ва ғамгин бўлиб қоларди. Балки уларга ёрдам беролмаганидан, балки аёlinи қайта-қайта ураверган зўравон эрни ҳеч ким тўхтатиб қолмаганидан аччиқланар, афсусланарди. Конституцияга киритилаётган янги модда аёлларнинг хукукини химоя қилиш билан бирга, уларни ҳаётга бошқача нигоҳ билан қарашга кўмак беришига умидуйгонди негадир кўнглимда...

Ўсмилик вактидаги энг катта

ярам дадамга тухмат қилишган вақтлар пайдо бўлган. Янги ишга ўтганларида нимадир бўлдию, дадамни терговга чақира бошлашди. Гарчи айбизз бўлсаларда, одамлар бир зумда уларни жиноятчига чиқаришганди. Чунки “орган” ходимлари дадамга худди айборлардек муомала қилишарди. Ўшанда дадам, бобом, умуман оиламиздаги ҳамма жуда тушкун, жуда синиқ бўлиб қолгандик. Ҳозир ҳам эсласам, кўз олдимга дадам бобомнинг қўлини маҳкам қисиб ўтириб, “Хавотир бўлманг, ҳаммаси яхши бўлади, айбизман” дейишлари келаверади. Шуқрки, ростдан ҳам дадамнинг айбизлиги исботланди, лекин ўша вактда қилинган муомала сабаб, уларда қолиб кетган жароҳатни, одамларга бўлган ишончсизликни бугун ҳам хис қилиб тураман, жоним оғрийди. Билсам, бунақа жароҳатлар жуда кўп танишларимда бор экан. Ҳимояланмаган хукуқлар, бажарилмаган мажбуриятлар, талаб қилинмаган ҳақлар сабаб эди буларнинг барига...

Янги таҳрирдаги конституцияни ўқиб, шу ўйлар кечди хаёлимдан. Буларни ёзарканман, “Аввал шунақа қийин эди, аммо бугун бошқача, ҳозир биз бошқача яшаемиз”, дейиш эмас муродим. Аслида ҳозир ҳам ана шу иллатлар жамиятимизда, ҳаётимизда бор. Ҳозир ҳам ўқитувчини индамасангиз, одам ўрнида кўрмайдиган нодон корчалонлар, зуғумдан тўйиб кетгани учун ўзини ўлдираётган аёллар, айбиз бўла туриб, исботланмаган гумон сабаб синиб қолаётган тадбиркорлар бор. Нега? Боиси бугунга қадар хукуқларимизга етарлича эътибор бермадик, “Барбири бўлмайди, каттанинг айтгани

айтган, мазлум доим мағлуб” деган ақидани онгимизга сингдириб олдик, балки мажбуран сингдирилди.

Аммо референдум бу – янгилашиш бўлгани каби, бизга ҳам янгиликлар, ўзгаришлар зарур эди. Нафакат конституциямизда, балки онгимизда, фикрлашимизда, яшшимизда. Нега бу қадар тарғиб қилингани қомуснинг янги таҳрири? Нега керак бўляпти бизга бу янги таҳрир, янги моддалар? Бир карашда унчалик зарурати йўқдек туйилади бунинг, замон ўз зайлида давом этяпти, ҳаммаси яхшидек. Аммо, чукурроқ ўйлаб қаралса-чи? Аслида ҳам шундайми? Аслида ҳам юртимизда ҳамма ўз хукуқини, мажбуриятини биладими? Афсуски, бунга ижобий жавоб бериш бироз мушкул. Демак ҳар юртдошимиз билиши керак ўз хукуки, нималарга мажбураслиги, бу заминда ҳар бир одам тенглиги, бошқа бирор унинг конституцион хукуқларига дахл қила олмаслигини. Мана шундагина жамиятда ривожланиш бўлади. Ўқитувчи мардикор бўлмайди, аёл шунчаки буюнга айланмайди, инсонлар эрки энг олий кадрият эканини тушуниб етишади. Бу халқазал-азалдан жасоратли бўлган, факат аллакимлар мана шу нарсани унтишимизни исташди. Бугун эса бу туйгуни қайта хис қилишимизга имкон бериляпти, назаримда, бундан фойдаланиш керак. Чунки бизга буюк келажакни ҳеч ким қуриб бермайди, унга ўз меҳнатимиз, ақлимиш ва ҳаракатларимиз орқали борамиз. Танлов эса доимгидек ўз қўлимизда. Мен эса ўз ҳақ-хукуқларимга бефарқ эмасман.

Феруза НУРМАТ қизи

СИЗ ЮРАКНИ ДАВОЛАЙСИЗ, КИТОБЛАР ҚАЛЬНИ

Республика ихтисослаштирилган кардиология илмий-амалий тиббиёт маркази Самарқанд филиалида Ўзбекистонда хизмат кўрсатган журналистлар Маматқул Ҳазратқулов, Фармон Тошев ҳамда археолог олим Амрииддин Бердимуродов иштирокида ижодий учрашув ўтказилди.

Учрашувда юртимиздаги адабий жараён, адабиёт ва сўз санъати ахлига бўлган эътибор, аҳолининг китобхонлик маданияти ҳакида фикр-мулоҳазалар билдирилди.

– Аслида, сиз билан бизнинг

мақсадимиз бир хил, вазифамиз муштарак – деди таникли адаби М.Ҳазратқулов. – Сиз ўз билим ва тажрибангиз билан инсонлар юрагини даволайсиз, хасталикларга даво топасиз. Биз эса сўзимиз, ёза-

ётган асарларимиз билан инсонлар қалбига эзгулик сингдиришга ҳаракат қиласди, кўнгилга малҳам беришга интиламиз. Юракни асрар учун инсон соғлом турмуш тарзига амал қилиши, тўғри ҳаёт кечириши керак бўлса, унда яхши ниятлар ниш уриши учун адабиётга яқин бўлиши, мутолаа қилиб туриши зарур.

Тадбирда ижодкорлар ўз ҳаёти,

мисолида бадиий адабиёт, сўз санъатининг инсон камолотидаги ўрни ҳақида ибратли воқеаларни ҳикоя қилиб берди.

Муассаса кутубхонасига Ўзбекистон Ёзувчilar уюшмаси ва “Олтин мерос” халқаро фонди томонидан ажратилган китоблар совга қилинди.

БЕГОНАЛАР ИЧИДАГИ ЎЗИМИЗНИКИЛАР

(Боши 1-саҳифада)

...1941 йилнинг май ойларида Учинчи Рейхнинг тарғибот идоралари томонидан СССР ишғол этилгач, унинг худудида бир қатор кичик маъмурӣ бирликлар, хусусан Туркистон Рейх комиссариатини тузиш белгиланган эди. Бу ҳудуд фақатгина Ўрта Осиё ва Қозоғистоннингина эмас, Озарбайжон, Волгабўйи ва Шарқий Туркестонни ҳам қамраб олиши керак эди. Бу режага Германиядан бошпана топган туркестонлик фаоллар ҳам ёрдам беришган, албатта. Хусусан, бир пайтлар Туркистон Мухторияти масъулларидан бўлган Мустафо Чўқай, Вали Қаюмхон сингари зиёлилар ўз мамлакатларидан келган ҳарбий асирларни рўйхатга олиб, улар орасида тарғибот ишларини олиб боришган.

38-йилнинг аёлвасиз қатлиомидан кўп ўтмай, Иккинчи жаҳон уруши бошланади. Фашистлар Германияси Сталин хукумати билан келишувни бузуб, 1941 йилнинг 22 июнь куни кутилмаганда, Совет Иттифоқига хужум килди. Иттифоқнинг миллионлаб аҳолиси қатори Ўзбекистонликлар ҳам урушга сафарбар қилинди. Сир эмаски, урушнинг дастлабки пайтларидан ҳали қўлига қурол ушлаб улгурмаган минглаб ўрта осиёлик аскарларни етарлича ҳарбий тайёргарликдан ўтказмай туриб, биринчилар қаторида жанг майдонларига ташлаганлар, улар эса, шунчаки “замбарак учун гўшт” бўлишган холос. Аскарларимизнинг катта қисми немислар томонидан асир олинган ва олдиндан ишлаб чиқилган ҳарбий режага мувофиқ тузилган “Туркестон легиони”-га жалб қилинган.

Урушнинг шафқатсиз қонунлари бор. Асир олинган аскарнинг олдида иккى йўл туради. Ё Ватанга садоқат туфайли душман қўлида ўлим топиш, ё душман томондан туриб, Ватанга қарши жанг қилиши. “Биз нега бу ердами? Қайси Ватан учун жон беришмиз керак? Асл Ватан бундан 20 йилча аввал забт этилиб, мустабид салтанат тупроғига қўшилмаганми?” Бу саволларни ўша дамда уруш ўчоқларига итқитилган минглаб ҳамортларимиз ўз-ўзига беришгани аниқ.

Асирлар орасида биринчи йўл – Стalinга садоқат йўлини танлаганлар табиийки ўша заҳоти отиб ташланган ёки нацистлар концлагенларида турли қийноқлар ичida нобуд бўлишган. Қолганлар эса, ё жонини қутқазиш ёки совет хукуматига нисбатан алам ва нафрат туфайли иккинчи йўлни танлашганди. Шу тариқа 1941 йилнинг октябрида нацистлар армияси майори Андреас Майер бошчилигига илк туркестонликлар батальони шакллантирилади. Бундан ташқари немислар ихтиёрида бўлган Минск худудида антисовет руҳидаги генерал Миршакар яширин ташкилоти туркестонлик жангчиларни немисларга қарши курашмаслик ва улар томонга ўтишга ташвиқ қилиб келган. Ўша йилнинг декабрида Гитлер немис армияси сафида СССРнинг славян бўлмаган собиқ ватандошларидан иборат ҳарбий тузилмаларни ташкил қилиш

ва кўллаб-куватлаш ҳақидаги фармонга имзо чекади.

“Туркестон легиони” фаолларидан бири бўлган адаб ва шарқшунос Боймирза Ҳайитнинг ёзишича, “1941-1943 йилларда 4 млн 847 мингдан ортиқ туркестонлик фронтта чақирилган. Шулардан 1 млн 700 мингга яқини немислар томонидан асирга олинган. Етарлича қурол-аслаҳа билан таъминланмаган, урушга тайёр бўлмаган аскарларнинг кўпчилиги курашиб ўлиб кетишдан кўра, таслим бўлишни афзал кўришган. Қаршилик кўрсатишга уринганлар немислар томонидан ўша заҳоти ўлдирилган. Рози бўлганлар эса, ҳарбий ва сиёсий тайёргарлик машғулотларига жалб қилинганлар”.

«Туркестон легиони»нинг ilk ҳарбий тузилмалари 2 май 1942 йил 2 май куни Брянск ўрмонларида Совет Армиясига қарши жангга юборилган. 1942 йил августида Вали Қаюмхон раислигидаги «Туркестон Миллий Бирлик Кўмитаси» тузилган ва ўзбек тилида «Миллий Туркестон» журнали нашр этила бошлаган. Журналнинг ilk сонида қўмитанинг «Бизнинг йўл оталар йўлидир, мустақиллик йўлидир» сарлавҳаси остидаги баёноти чоп этилган эди.

Табиийки, бу ҳаракат Гитлер бошлигидаги нацистлар хукумати манфаатларига тўла мос келар, шу боис, Учинчи Рейх томонидан кўллаб-куватланган эди. 1944 йилдаги маълумотларга кўра, «Туркестон легиони»даги аскар ва зобитларининг миқдори 181 минг 402 кишини ташкил этган. Ҳарбий кўмандонлар Рейх раҳбарияти томонидан тайинланган, Легионнинг сиёсий ва маърифий ишлари Туркестон Миллий Бирлик қўмитаси томонидан бошқарилган. Ҳар бир аскар ва зобитнинг чап билагида кўлида «Туркестон, Аллоҳ биз билан» тамғаси бўлган, легионга янги аъзолар Туркестон байроғи осида, Куръонга қасамёд билан қабул қилинган.

Туркестон легиони, Совет қўшинларига қарши шиддатли жанглар олиб борди, уларга жуда кўп жангларда қақшатқич зарбалар берди. Совет қўшинлари “Туркестон легиони” аскарларини асир олишмас, топган жойларида ўлдиришар, хатто ярадорлар ҳам отиб ташланарди. “Туркестон легиони” 1944 йилнинг охирига қадар тахминан 65 минг аскаридан айрилади.

Фашистлар Германияси мағлубият муқаррар бўлиб турган бир пайтда 1945 йил 24 март куни Туркестон легионини Туркестон Миллий Ҳукумати сифатида расман тан олади ва Легион раҳбариятига ишонч ёрлигини топширади. Аммо, энди нацистлар хукумати сингари бу легионнинг ҳам келажагига умид қолмаган эди. 1945 йил 8 май куни Германия батамом таслим бўлди. Шу тариқа “Туркестон мухторияти” тақдири ҳам муаллақ қолди.

АҚШ, Буюк Британия ва Совет Иттифоқи давлат раҳбарларининг 1945 йил февраль ойидаги Ялта учрашуви якунларига кўра, ҳар бир давлат урушдан кейин ўз фукароларини қайtarib олиши керак

ЖАМИЯТ

BONG.UZ

Муассислар:

Табиат ресурслари вазирлиги.

Тадбиркорлар ва ишбилиармонлар ҳаракати — Ўзбекистон Либерал-демократик партияси.

Ўзбекистон Нодавлат нотижорат ташкилотлари миллий ассоциацияси.

Ўзбекистон Савдо-саноат палатаси.

Бош муҳаррир Мақсад ЖОНИХОНОВ

Газета таҳриятининг компьютер бўлимида сахифаланди.

“Шарқ” нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси босмахонасида чоп этилди.

Манзил: Буюк Турон кўчаси 41. Буюртма рақами Г-410 Адади: 1015. Пайшанба куни чиқади.

Қоғоз бичими А-3, хажми З босма табоб. Баҳоси келишилган нархда. Газета Ўзбекистон матбуот ва ахборот агентлигига

2006 йил 0010-ракам билан рўйхатга олинган.

ISSN 2010-7722

Газетанинг полиграфик жиҳатдан сифатли чоп этилишига “Шарқ” нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси масъул.

100000, Тошкент шаҳри Матбуотчилар кўчаси 32. Маълумот учун телефонлар: 71-233-72-77, 71-233-91-55

Реклама ва эълонлар учун: Электрон почта: jamiyat@umail.uz Газета индекси — 131 “ЖАМИЯТ”дан олинган маълумотларда манба сифатида газета номи кўрсатилиши шарт. Топширилган вақти: 20:00

Рустам ЖАББОРОВ

1 2 3 4 5 6

Faafur Fулом шахсининг юксаклиги, хаёл қучининг парвози, ақл уфқининг кенглиги, ижодий ҳозиржавоблиги камёб ҳодиса эди.

Шоир қалби ҳамма вақт сув тўла косадек халқимиз ва Ватанимиз меҳрига лиммо-лим эди.

Уни ифодалашга эса доимо руҳан тайёр турарди. Косадаги сувга бирор томчи сув қўшилса ёки туртки бўлса тошганидек, Faafur Fуломнинг бадиҳагўй қалбидан турли сабаблар баҳонасида шеърлар фаввадарек отилиб чиқарди.

Сайд Аҳмаднинг таъкидлашича, баъзан “Faafur акани ёзув столи ёнига ўтқазиб олиш қийин эди, бир ўтириб олгандан кейин турмасди. Айниқса, шеър бўлса битта тўртлик, хикоя бўлса биринчи саҳифа тўлгандан кейин ўзи ҳам қизиқиб кетиб, то асар битмагунча ўрнидан турмасди”. Шукрулло: “У қаерга борса, ўша ер унинг учун ижодхона, ҳам дам олов ери хисобланарди. Одамлар орасида туғилган фикрларни ўша ерда қоғозга тушириб, уларни ўқиб ҳам берарди. Faafur аканинг иш вақти ҳеч кимнига ўхшамасди. У дам олов орасида ижод қилар, ижод қилаётган пайтида дам олаверарди» – деб эслайди. «Бирорта сўз ёки тарихий воқеалар илдизларини иш баҳонасида сўрасанг, у шу туртки сабаб бир зарб билан шеър тўқирди» – дея хотирлайди устозни Нуриддин Шукуров.

Сайд Аҳмад “Назм чорраҳасида” китобида ёзганидек, Faafur Fуломнинг кўплаб шеърларининг туғилишига у “доялик” қилган. Жумладан, мазкур китобнинг 19-бетида муаллиф шундай ёзди: “Мен Faafur аканинг... эркаликларини яхши билардим, унинг қайсарлиги-ю, жинек мактанганнамо гапиришларни, ёзилган ҳар бир тўртлик кетидан мактаб турадиган одам зарурлигини ҳам билардим.

Бошқалардан кўра у кишини мен келиштириб мақтардим. Ўзи ҳам бунга тан бериб: “Мақташни сенга-ю ёзиши менга чиқазган” дерди”. Унинг ёзишича, Faafur Fулом расмлар чизар эди. У ракс тушганида зўр раккосалар ҳам даврадан чиқиб, томоша қиласарди. Кўлига тақсимча олиб, ҳалқ термаларини айтганда, ҳамма жимиб қоларди. Дутор чертганда, тингловчилар бош эгиб тебранишарди. Faafur aka Юсуф қизиқлар билан тенг келиб асқия айтишарди. Халқ достонларини баҳшидек оҳангি, ифодаси билан бошдан-оёқ айта оларди.

Хуллас, Faafur Fулом ҳакидаги бу хотираларни ўқир экансиз, шоир бўй-басти билан кўз ўнгингизга келади... Ушбу айтилган фикрларни Шукруллонинг “Жавохирлар сандиғи” китоби, китобдаги устоз ва

“САМДУ ҚОПҚАСИДА БИР ҚИЗНИ КЎРДИМ”

кишилар топилмаса керак. У киши мўъжиза яратадиган афсунгар – “шеъриятимиз афсунгари” эканлигига бизлар ҳам шоҳид бўлганмиз.

1961 йил март ойида СамДУнинг мажлислар залида Faafur Fулом билан учрашиш учун шаҳар ахли, ўкувчилар, талабалар тўпланишди. Айникса, олдинги қаторлардан жой олиш, шоирни яқинроқдан кўриш ва ешитиш истагидаги юзлаб толиби илмлар ешикдан киришга ошиқар едик. Ҳали киришга улгурмасимизданоқ Faafur Fуломни ҳамроҳлари билан вилоят раҳбарлари кузатиб келиб қолишидди. Бир кисмимиз уларга йўл беришга мажбур бўлдик. “Йўлак” очилганидан фойдаланган бир гурух қизлар олға интилишди. Қизлар ҳам меҳмонларга аралашиб кетишидди. Шунда Faafur Fулом ўша қизларнинг бир нечтасини тўхтатиб, нималардир деяётганилиги ва сукланниб бокаётган нигоҳларига кўзимиз тушди. Қизлардан бири нималардир деганди. Faafur Fулом кулиб юборди. Сўнг ҳамма бирин-кетин мажлисхонага кириб кетди. Гулдурос карсаклар остида меҳмонлар президиумдан жой олишидди. Тантана бошланди. Faafur Fулом ҳақида ким гапирмасин, зал уни ҳам шоирга кўшиб олқишиларди. Faafur Fулом эса ўтирган чоғиданоқ киссасидан қофоз ва ручка чиқарди. Залга бир зум нигоҳ ташлади-ю, нималарнидир ёза бошлади. Маърузачиларнинг нутки унга тегишли эмасдек, ўзи билан ўзи банд эди. Чехрасида баъзан нимкулги балқир, баъзан ўта жиддийлик намоён бўларди. Биз табиийки, сўзга чиқувчиларнинг гапларига муносаб билдириш учун бирор нарсалар коралаётган бўлса керак, деган фикрга бораардик. Сўз берилганда уларни «бопласа» керак, деб ўйлардик.

Мажлис раиси Faafur Fуломга сўз берди, олқишилар янгради. Шоир ўнг қўлини кўтариб залдан тинчланишини сўрадиларда, «Сизларга багишлаб ҳозиргина ёзганим шеъримни ўқиб бераман» дедилар:

“СамДУ қопқасида бир қизни кўрдим”.

Бумисрани эшитиш билан залдагилар гулдурос карсак чалиб юборишиди. Бирордан сўнг шоир мамнун қиёфада залга нигоҳ ташлади ва қўлини кўксига кўйиб, раҳмат, дегандай эглиб кўйди. Бир зумда зал шунчалик тинчландикни, пашша учса ҳам эшитиларди. Faafur Fулом жарангдор ва ширали овозда шеър ўқий бошлади:

СамДУ қопқасида
бир қизни кўрдим,
Етти ранг товланган
куёши каби пок.

Кошикйиди ўттисиз ўйил
орқага қайтиб,
Ишқимни айтас эдим
қилиб ёқа чок.

Сўзларнинг жарангин
эшиитмак учун,
Иzlаниб, тополдим баҳона –
савол.
Самарқанд тонгининг
елидай майин
Кулимсираб лаб очди,
бир бутун жамол:

– Майиз бозорига чапдан
борилур,
Анжир ҳам шу ерда,
анор ҳам шунда.
Мунча ҳам соддасиз,
мунча ўзбексиз,
Йўл ўтишиб бўларми,
ён-ёргу кунда...

Агар-чи, қадимий
Самарқандийман,
Кафтим чизигидаи
ҳамма ер аён.
Багримни эркалаши,
муsicä тинглаши,
Фоят зарур эди
шу нозик баён.

СамДУ қопқасида
кўрганим қизнинг
Қаймоқ мазмунига
жоним омода.
Самарқанд мазмунли
кўркам юлдузни
Севсам севибман-да,
ўзбекман, содда...

СамДУнинг қизи – “Илхом париси” сабаб Faafur Fулом ҳамма самарқандликларга меҳру муҳаббатини ана шундай изхор этди. Айни пайтда, бетакрор бадиҳагўй шоирлигини, ёшлини жудаям қумсаган ҳазилкаш ва нуроний инсонлигини, умуман, ўзбекнинг содда мутафаккири, шеъриятимизнинг кўркам юлдузи эканлигини кўрсатган эди, ўшанда. Шоир “Капалак умрига киёс этгулик” умри жараёнида содда, аммо мазмунга бой, файласуфона сатрлари билан шеърият ихлосмандлари қалбидага ўчмас из колдириди. Қалбимизда у шундай нақшланади ва ўлмас асарлари билан тирикдай бугун ҳам Сизу мен билан Истиқлол сари улкан одим отмоқда.

Хотам УМУРОВ,
СамДУ профессори,
филология фанлари доктори